

ВРЕМЕТО, В КОЕТО БОГ ИЗПРАЩА СВОЯ СИН

written by Tim Jennings, M.D. | November 10, 2022

Библията казва:

Понеже Христос, когато ние бяхме още немощни, **на определеното време** умря за нечестивите (Римляни 5:6).

А когато **се изпълни времето**, Бог изпрати Сина Си, Който се роди от жена, роди се и под закона, за да изкупи ония, които бяха под закона, та да получим осиновението (Галатяни 4:4, 5).

Кое прави времето подходящо за въплъщението на Исус? Защо според вас Бог е чакал хиляди години, за да изпълни обещанието си да изпрати нашия Спасител? (Битие 3:15).

Какви идеи сте чували по този въпрос?

Тъй като Бог не е произволен и не прави нищо подбуден от прищявка или каприз, можем да бъдем сигурни, че Той няма никакъв космически часовник, който да следи внимателно, чакайки

стрелките да ударят в определена точка и, готов или не, тогава да действа. Не, Бог се намесва в човешката история и действа с цел да изкорени греха и да спаси хората. Следователно Божието време служи за изпълнение на Неговите цели. То никога не е произволно; то е стратегическо, предназначено за постигане на Неговите цели.

Чувал съм да се твърди, че Бог е чакал толкова дълго, за да се роди Исус, защото се е нуждаел от човешко управление, което да умиротвори света, да построи пътища и да се развие търговията – всичко това, за да може Евангелието да се разпространи по-лесно по света. Противоположен аргумент обаче биха били ограничените възможности на Рим да пътува до Китай и Америка. Ако горното е била основната причина, изчакването на още по-модерни и бързи форми на комуникация и транспорт би било още по-ефективно

Бих искал да разгледам друга възможност, която насочва вниманието ни към един по-широк аспект на мисията на Исус – подсигуряването на цялата вселена в допълнение към спасяването на човечеството.

Защото Отец благоволи да всели в Него съвършената пълнота, и чрез Него **да примири всичко със Себе Си, и земните и небесните**, като въдвори мир чрез Него с кръвта, пролята на Неговия кръст (Колосяни 1:19, 20).

Изпращайки Своя Син, Бог действа не само за спасяването на хората от греха, но и за да предотврати разпространението на Сатанинския бунт в небесното царство и да утвърди непадналите същества в тяхната вяност към Него.

Не забравяйте, че ангелското съвършенство вече се бе провалило в небето. Докато две трети от ангелите останаха верни на Исус и Неговия Отец, въпросите, които заблудиха една трета от ангелите, не бяха напълно разгледани и разрешени. Чрез Исус Бог не само трябваше да осигури необходимото, за да спаси човешките същества от греха, но и да го направи по такъв начин, че действията Му да отговорят на въпросите, повдигнати от Луцифер и да подсигурят лоялността към Него на непадналите ангели.

Четем за това на различни места, например в цитирания по-горе пасаж от Колосяни, но Исус също говори за това, когато казва:

Сега е съдба на този свят; сега князът на този свят ще бъде изхвърлен вън. И когато бъда Аз издигнат от земята, ще привлека **всички** при Себе Си (Йоан 12:31, 32).

На кръста Исус не привлича към Себе Си само хората, но и небесните същества.

Разпятието на Исус щеше да произнесе присъда над този свят и княза на този свят, но какъв вид присъда беше това? Дали това е присъда над този свят в съдебна обстановка? Не! Това е същият съд, за който Павел пише в Римляни 3:4:

Бог нека бъде признат за верен, а всеки човек лъжлив, според както е писано: – “За да се оправдаеш в думите Си, И да победиш, когато се съдиш” (Римляни 3:4).

Войната в небето започна, когато Луцифер излъга за Бога и подведе една трета от ангелите да преценят Бог погрешно и да се разбунтуват срещу Него. Макар че две трети останаха верни, те също имаха въпроси, на които трябваше да бъде отговорено, за да не би и те в крайна сметка да загубят доверие в Бога и да се разбунтуват.

Исус каза, че на кръста, когато бъде издигнат, Той ще разкрие истината за Бога, Неговия характер и методите на истината, любовта и свободата. Чрез същото действие ще разобличи Сатана като лъжец и измамник и ще разкрие, че методите на Сатана са източник на болка, страдание и смърт. Когато тази истина бъде напълно разкрита, силата на Сатана да мами ще бъде сломена в сърцата и умовете на всички, които видят и приемат истината. Сатана ще бъде изведен от сенките, за да могат всички да го видят такъв, какъвто е в действителност. Когато това се случи, силата му ще бъде сломена и Исус, бидейки издигнат, ще привлече към Себе Си всички същества, които ценят истината, включително ангелите в небето. Това е, което Евреи описва, "за да унищожи чрез смъртта този, който има властта, сиреч, дявола," (2:14).

Небесните същества станаха свидетели на това и получиха отговор на въпросите си за Бога; Сатана беше разкрит като лъжец и убиец, какъвто е и по този начин небесното войнство прецени, че Бог и Исус са свети, свети, свети (Откровение 4:8). Сатана загуби техните чувства и привързност. От този момент нататък бунтът му беше ограничен на Земята, но не чрез физическа сила или някакъв енергиен щит, а чрез реалността, че всеки ангел в небето беше напълно затвърден в своята лоялност към Бога и вече не искаше да слуша нищо, което Сатана имаше да каже. Само на Земята разумните същества все още слушат Сатана и вярват на лъжите му за Бога.

Перфектно време

И така, като имаме предвид всичко това, защо трябва да чакаме до този момент от човешката история, в който Исус да дойде, за да осигури спасение за хората и да разкрие истината на ангелите?

Какъв е централният въпрос в конфликта - характерът на Бога (2 Коринтяни 10:3-5). Какъв е аргументът на Сатана да подкопае доверието в Бог? Неговият аргумент никога не е бил, че Бог не е могъщ, а че Бог не заслужава доверие при използването на властта си, че Бог злоупотребява със силата си, като налага закони, които изискват от Него умишлено да наказва закононарушителите, тъй като нарушаването, само по себе си, не носи никакви негативни последици, а Божиите закони са само Негова прищявка.

По време на изкушаването на Ева виждаме как Сатана намеква за това, че Бог налага закон и наказание:

Истина ли каза Бог да не ядете от всяко дърво в градината?

Жената рече на змията: От плода на градинските дървета можем да ядем; но от плода на дървото, което е сред градината, Бог каза: Да не ядете от него, нито да се допрете до него, за да не умрете.

А змията рече на жената: Никак няма да умрете (Битие 3:1-4).

Сатана казва: “В неподчинението на Бога няма нищо вредно по своята същност. Бог не казва истината, че неподчинението ще доведе до смърт. О, да – вярно е, че Бог има властта да те убие заради него, но не е вярно, че неподчинението на Бога ти вреди. Проблемът не е в греха; проблемът е в Бога, който ще ви убие заради греха. Но ако ядете този плод, ще станете като самия Бог, очите ви ще се отворят, ще можете да различавате доброто от злото и вече няма да имате нужда Бог да ви казва какво да правите – няма да има повече правила за вас.”

Лъжите на Сатана за Бога се коренят в лъжите за Божия закон и методите на управление, а именно, че Божиите закони функционират като човешките закони, а именно – измислени правила, изискващи от Бога да използва сила, за да наказва нарушителите. Така Бог се оказва източник на смъртта и този, от Когото трябва да се предпазваме. Същите тези лъжи са се запазили през всички човешки поколения и са довели до всяка форма на езичество и всяко богословие, което учи, че на този наказващ бог трябва да се принасят жертви, за да не се нахвърли със сила да измъчва и убива грешника. Този фалшив възглед за закона, който е създаден от Сатана, подкопава доверието и подбужда към бунт срещу Бога.

Как това се свързва с времето, когато Исус е дошъл в историята?

За пръв път в човешката история съществува група от хора, която спазва закона, Писанието, плана, който Бог им е дал чрез Мойсей. Те:

- Спазвали съботата
- Принасяли в жертва правилните животни, по правилния начин, в правилното време, на правилното място
- Консумирали правилните храни
- Плащали десетък
- Обличали се правилно
- Поведенческо спазвали правилните заповеди
- Не принасяли повече жертви на Ваал, Моллох или друг езически богове

От това, което ангелите могли да наблюдават отстрани, изглеждало, че хората спазват всички правила, които Бог им е дал. Но забележете какво се случи, когато Исус дойде и заживя сред тях – те Го намразиха и убиха.

Защо Го намразиха и убиха? Исус не е проповядвал различен ден за поклонение, не е подкопавал авторитета на Писанието, не е проповядвал еволюционен модел на сътворението, не е предлагал брак, различен от този между мъж и жена, не е насърчавал различни от постановените празнични дни или различни методи за жертвоприношение. Исус е поучавал точно същия списък от доктрини, които са поучавали онези, които са Го убили. Защо тогава Го убиха?

Защото Исус отхвърли тяхното разбиране за Божието царство. Той отхвърли авторитарното налагане на закона, което грешните същества използват. Вместо това Той учеше, че Божието царство е царството на истината, любовта и свободата и че наложените закони с външно налагане на наказание не водят до спасение. Исус учеше, че това, което Бог иска, е нашата любов, доверие, лоялност, преданост и разбиращо приятелство (Йоан 15:15). А това не може да бъде постигнато чрез закон или принудително изпълнение.

Ангелите не могат да четат в сърцата и умовете, а трябваше да разберат истинското естество на конфликта и Божието решение за него. Трябваше да разберат, че е възможно праведните и

нечестивите да изглеждат сходни в поведението си. Праведният човек, който обича другите, няма да изневери или да убие. Нечестивият човек, който се интересува само от себе си, също може да не изневери или да не убие, но само защото се страхува да не бъде хванат и наказан. Праведният човек е възстановен в лоялността си към Бога; той не би навредил на друг, дори и да няма "наказание" за греха. Той върши това, което е правилно, защото е правилно. Егоистичният привърженик на правилата е нелоялен към Бога и въпреки спазването на правилата в крайна сметка ще убие Божия Син. Тази реалност трябваше да бъде разкрита.

Когато Исус дойде, най-накрая имаше група хора, които следваха сценария, даден от Бога чрез Мойсей. Но спазването на правилните правила по погрешни причини ги превърна в бунтовници срещу Бога, които убиха Исус, за да защитят собствената си власт (Йоан 11:50). С други думи, моментът на появата на Исус пред група последователи на Йехова, спазващи законите, разкри, че Божието царство и управление не се основава на наложен закон, не е спазване на правила, а е духовно, закон на дизайна, основава се на истината, любовта и свободата, които действат в най-дълбоките кътчета на разумното същество. Ето защо в новия завет законът е написан върху сърцето и ума (Евреи 8:10); ето защо всеки човек трябва да бъде напълно убеден в собствения си ум (Римляни 14:5); ето защо спасението е "Не чрез сила, нито чрез мощ, Но чрез Духа ми, казва Господ на Силите" (Захария 4:6). Само чрез Духа на истината и любовта лъжите се изчистват и се установява вярност.

Бог не може да постигне това, което иска, чрез наложени правила и наложени наказания. Ангелите най-накрая видяха не само Сатана, изобличен като лъжец и измамник, не само Бог, разкрит в Исус като напълно заслужаващ доверие да има цялата власт, но и че Божиите закони не са наложени правила, каквито създават грешните хора и че спазването на правилата на една легалистична религия – дори ако правилата са самите правила, дадени от Бога – все пак превръща хората в бунтовници срещу Бога.

Този урок ни е нужен и днес, когато приближаваме второто пришествие на Христос. Имаме нужда да се върнем към поклонението на Твореца, Който е създал небето, земята, морето и водните извори, Чии закони са закони, върху които е изграден животът. Трябва да отхвърлим наложената от диктатора представа за един легалистичен бог, където спасението е правен процес, за да ни предпази от наложеното от този бог наказание. Онези, които се покланят на такъв бог, ще станат като него и също като евреите преди две хиляди години, ще бъдат сред най-големите врагове на Бога.